

روزنامه ها و خبرگزاری های نزدیک به دولت چرا عصبانی اند؟

دو کلام حرف حساب راه توده

در برابر کیلو، کیلو تفسیرها و حرف های بی اثر دیگران

علیرغم همه محدودیت ها و نامردمی ها

21 میلیون ایرانی را

به انتخابات جمعه فرا بخوانیم!

جمعه ای که در پیش است، مرحله دوم انتخابات مجلس هشتم برگزار می شود. قرار است تکلیف 82 صندلی خالی مانده مجلس هشتم در این مرحله روشن شود و 21 میلیون ایرانی نیز می توانند در 54 حوزه رای گیری در یکصد شهر، در این انتخابات شرکت کنند. یعنی حق رای دارند.

راه توده، به پیروی از مشی توده ای خود، از چند هفته پیش از آغاز انتخابات مجلس هشتم، نظرات خود را پیرامون این انتخابات، در سرمقاله های خود منتشر کرد. هسته مرکزی این سرمقاله ها آن بود که در تدارک انتخابات پیش رو، پیش از هر امری، باید ابتدا دانست چرا می خواهند مجلسی یکدست و تابع "قدرت" تشکیل دهند. این که چه تعداد نظامی و یا امنیتی، چند متهم قتل و جنایت و یا مذهبی قشری را می خواهند تائید صلاحیت کرده و به مجلس ببرند و چرا تبع ها را برای پاره کردن لیست اصلاح طلبان تیز کرده اند، در مرحله دوم اهمیت قرار دارد، زیرا:

ابتدا باید دانست کانون قدرت به چه دلیل و انگیزه ای مجلسی یکدست و تابع می خواهد. گره بسیاری از مسائل و دشواری های کنونی کشور و همچنین سرگردانی نیروهای منتقد داخلی و خارجی حاکمیت کنونی در همینجا نهفته است. در طول سالهای مقاومت در برابر اصلاحات نیز، کمتر به این انگیزه و هدف توجه شد.

از نظر ما، همانگونه که تاکنون بارها و بارها نوشه ایم، حاکمیت کنونی پیگیر سیاستی نظامی در منطقه است و چنین سیاستی، خواه نا خواه فضایی بسته و امنیتی را در داخل کشور طالب است. نه تنها طالب است، بلکه بدان نیازمند است و شاهدیم که چگونه این سایه در سراسر ایران گسترده شده است. سیاست اتمی حاکمیت نیز تابع همین سیاست نظامی است. بنابراین، مجلسی یکدست و تابع را برای ادامه این سیاست می خواهند. مجلسی برای این تولید قانون جهت سیاست نظامی. تمام تصمیمات سیاسی و اقتصادی داخلی و خارجی در چارچوب همین سیاست شکل می گیرد. همچنان که بخشی اعظم درآمد 150 میلیارد دلاری حاصل از فروش نفت در سه سال گذشته- بی اعتناء به تشدید فقر و بیکاری و بی برقی و بی آبی و بی گازی در داخل کشور همگام با سرکوب هر اعتراضی- در شکم همین سیاست فرو رفته و بلعیده شده است. چه در منطقه و چه در داخل کشور، تمام تصمیمات و بذل و بخشش ها و محرومیت ها و مانورها و شعبده بازی های رئیس دولت در سفر به شهرها نیز بازتابی از همین سیاست است. این که ایران چه کمکی میتواند به رهائی و یا مبارزات مردم منطقه بکند، بحثی است

جداگانه که از دید ما، پیش از هر چیز از یکسو بستگی به خیزش مردم کشورهای منطقه و یاری رسانی به مترقبی ترین بخش این خیزش و از سوی دیگر برقراری حاکمیت مترقبی و در خدمت منافع ملی مردم خود ایران دارد. چنین کمک و یاری با انگیزه شیعه پروری و تبدیل جنبش‌های مقاومت به گوشت دم توپ سیاست نظامی حاکمیت جمهوری اسلامی هم خوانی ندارد و نامش مبارزه ضد امپریالیستی نیز نیست. چرا، که با اولین سازش و معامله با امریکا و یا وارد آمدن ضربه مهله بر کشورما و یا حتی فرو رفتن ایران در بحران اقتصادی و یا از کف رفتن نفت و منطقه نفت خیز جنوب، این بادها از پرچم‌های سبز در منطقه خواهد افتاد.

این اشارات بسیار کلی – که در سرمقاله‌های دو سال اخیر راه توده بارها به آنها اشاره شده – را برای آن در اینجا تکرار کردیم که یکبار دیگر تاکید کنیم که اهمیت انتخابات مجلس هشتم و سرانجام، ضرورت شرکت در آن – علیرغم همه محدودیت‌ها و نامردی‌ها – در کجا نهفته است. با توجه به همین اهمیت بود که در آستانه برگزاری مرحله اول انتخابات مجلس هشتم راه توده نوشت "حتی اگر یک صدا و یک "بانگ" بتوان در مجلس هشتم داشت، نباید این امکان را از کف داد. چرا که همین بانگ بموضع خود و با شکست سیاست جنگی و هوشیاری و آگاهی مردم می‌تواند به بلند ترین فریاد در سراسر ایران تبدیل شود!"

به پیروی از همین سیاست، سردبیر راه توده در فرصتی که فراهم آمده بود، در مصاحبه‌ای کوتاه با رادیو فردا شرکت کرد و ضمن ارائه نظر راه توده پیرامون نتایج مرحله اول انتخابات، بر ضرورت شرکت در مرحله دوم آن نیز تاکید کرد. این مصاحبه همراه با مقدمه‌ای کوتاه در صفحه اول شماره گذشته راه توده منتشر شد. مقدمه‌ای که همچنان تا جمیع آینده و برگزاری انتخابات مرحله دوم – با آگاهی از همه دشواری‌ها و محدودیت‌ها و تقلب‌های دولت و حاکمیت – به قوت خود باقی است.

اما، این نظر، یعنی سرمقاله شماره گذشته راه توده در باره ضرورت شرکت در مرحله دوم انتخابات مجلس هشتم، ظاهراً کبریتی بود به جگر آنها که خواب مجلس یکدست و تابع سیاست نظامی را دیده بودند. ابتدا خبرگزاری فارس، سپس روزنامه ایران و بدنبال آن برخی سایت‌های خبری متمایل به این خبرگزاری و روزنامه "رادیوفردا" را بهانه کرد و سپس راه توده را بعنوان ضد انقلاب طرفدار شرکت در انتخابات(؟!) به باد حمله گرفتند. در این ارتباط به دو نکته باید توجه کرد:

1- دم و دستگاه امنیتی دولت احمدی نژاد برای قطع ارتباط و نرسیدن صدای منتقدان حاکمیت به مردم ایران، کمک دولت یا کاخ سفید امریکا و یا هر ارگان امنیتی این کشور به رادیو فردا را کرده پیراهن عثمان و مصاحبه با این رادیو را جرم اعلام کرده است. این درحالی است که بنظر ما همه رادیوهای فارسی زبان که از کشورهایی مثل آلمان، مسکو، فرانسه، انگلستان، امریکا، اسرائیل و ... برنامه پخش می‌کنند، تابع سیاست خارجی و ملاحظات امنیتی ارگان‌های

مربوطه در آن کشورها هستند. بنابراین، رادیو فردا نیز، حتی اگر غیر مستقیم و یا حتی مستقیم فرمان از کاخ سفید و یا وزارت خارجه و یا ارگان‌های امنیتی امریکا بگیرد، با کمی بالا و پائین، همان کاری را کرده که بقیه رادیو‌ها- از جمله رادیو و تلویزیون فارسی امریکا- بصورت غیر مستقیم و یا حتی، برخی مستقیم می‌کنند. بنابراین، مهم اینست که ما چه می‌گوئیم و کدامیک از این رادیوها این گفته ما را پخش می‌کنند و صدای ما را به مردم ایران می‌رسانند. اتفاقاً شاهدیم که بقیه رادیوهایی که در بالا نام بردیم و یا تلویزیون فارسی امریکا، با شمر هم حاضرند مصاحبه کنند و نظراتش را پخش کنند، اما حاضر نیستند حتی نام حزب توده ایران را بیاورند. نه تنها چنین نمی‌کنند، بلکه همسو با آقای شریعتمداری در کیهان تهران، بی وقه برنامه علیه حزب توده ایران را هم پخش می‌کنند. هر جا هم که برای حمله به انقلاب 57 و شخص آیت الله خمینی کم می‌آورند، به حزب توده ایران بعنوان جاده صاف کن انقلاب و حامی آیت الله خمینی حمله می‌کنند! اگر نمونه‌ای غیر از این - در باره رادیوها و تلویزیون‌های یاد شده در بالا- یافتید لطفاً ما را مطلع کنید تا پوزش بخواهیم.

2- آنها که مجلس تابع سیاست جنگی را می‌خواهند و انتخابات را برای رسیدن به این هدف سازمان دادند، از گل بالاتر به همه آنها که این انتخابات را تحریم کردند نمی‌گویند. کیلو، کیلو تفسیرهای سوپر براندازی می‌نویسند و منتشر می‌کنند و یا در همان رادیوهای ذکر شده در بالا سخن پراکنی می‌کنند و آقایان در تهران لبخند می‌زنند و کارشان را می‌کنند. اما به محض آنکه حرفی زده می‌شود که می‌تواند روی مردم تاثیر گذاشته و سناریوهای آنها را بر هم بریزد- حتی در اندک ترین شعاع- بر آشفته می‌شوند و راه توده می‌شود ضد انقلاب، چرا؟ چون گفته در انتخابات شرکت کنید!

نمونه‌های زیر را در ادامه این سرمهاله بخوانید و به مشی و سیاستی که ما دنبال می‌کنیم بیاندیشید:

«خبرگزاری فارس : سردبیر نشریه ضدانقلابی راه توده ارگان رسانه‌ای بازماندگان حزب منحله توده گفت: اولویت قطعی ما لیست اصلاح طلبان است. وی در گفتگو با رادیو فردا گفت: تا برگزاری مرحله دوم انتخابات مجلس روزهای زیادی در پیش نیست، اما ارزیابی نتیجه مرحله اول این انتخابات به گونه‌ای روشن است که نتیجه مرحله دوم نیز هرچه باشد، تاثیر تعیین کننده ای در تحلیل انتخابات مجلس هشتم نخواهد داشت.

وی که در آلمان اقامت دارد، گفت: تقویت گروه بندی و یا فراکسیونی که با دشواری بسیار از موافع گذشته و بعنوان منتقد دولت و حاکمیت وارد مجلس شده به قوت خود باقی است و از هیچ فرصتی برای حضور در مرحله دوم انتخابات و این حمایت و تقویت نباید غفلت کرد. در این مرحله نیز انتخاب کسانی که در لیست طرفداران اصلاحات قرار دارند و یا بعنوان افراد مستقل از جناح‌های حاکم و دولتی در صحنه حضور دارند اولویتی قطعی دارد.»

روزنامه ایران که در دولت خاتمی به روزنامه ای وزین تبدیل شده بود، در دولت احمدی نژاد ارگان سایت های امنیتی ضد اصلاحات دوران خاتمی شده است. نویسندهان و پرونده سازانی که در سایت های "یه خبر"، "گویا آ" و... جمع بودند، پس از آنکه احمدی نژاد این روزنامه را شخم زد به گردانندگان آن تبدیل شدند. این روزنامه نیز در ارتباط با موضع گیری راه توده پیرامون مرحله دوم انتخابات مجلس هشتم نوشته:

حمایت توده ای فراری از برخی نیروهای سیاسی داخل کشور «سردبیر راه توده ارگان رسانه ای باقی ماندگان حزب منحله توده که در آلمان اقامت دارد، با اشاره به مرحله دوم انتخابات مجلس در ایران، به رادیو فردا ارگان سازمان جاسوسی آمریکا گفته: تقویت گروه و یا فراکسیونی که به عنوان منتقد دولت و حاکمیت وارد مجلس شده به قوت خود باقی است و از هیچ فرصتی برای حضور در مرحله دوم انتخابات و این حمایت و تقویت نباید غفلت کرد.» متن این خبر را نیز میتوانید از [اینجا](#) بخوانید.

<http://iran-newspaper.com/1387/870129/html/internal.htm>

سایت خبری دسترنج نیز به آدرس زیر خبر خبرگزاری فارس را تکرار کرد که می توانید از [اینجا](#) بخوانید.

<http://www.dastranj.ir/shownews.asp?NC=2795>

راه توده 173 21.04.2008